

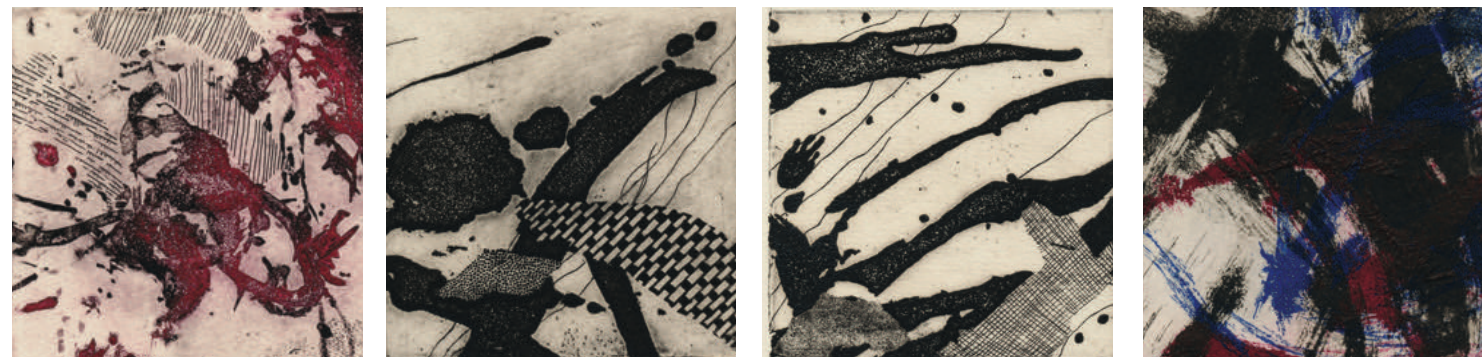
! o autorici !

Valentina Šuljić rođena je 21. veljače 1976. u Zagrebu. Nakon završene Škole za primijenjenu umjetnost i dizajn u Zagrebu 1995. godine upisuje Odjel grafike na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Za vrijeme studija boravila je u Republici Češkoj, u Brnu na Fakulty výtvarnych umeni, (VUT), u okviru razmjene studenata. Godine 2000. radila je kao demonstratorica u Grafičkoj radionici na ALU kod prof. Nevenke Arbanas. Diplomirala je 2001. godine u klasi prof. Frane Para. Iste godine pokreće Malu likovnu radionicu na otvorenom u Sutivanu na otoku Braču. Godine 2002. upisuje grupu pedagoških predmeta na Učiteljskoj akademiji u Zagrebu. U želji za daljnjim usavršavanjem, 2003. godine upisuje poslijediplomske studije na Akademiji likovnih umjetnosti u Sarajevu, grafički odjel (duboki tisak), kod mentora prof. Dževada Hoze i prof. dr. Ibrahima Krzovića gdje je i magistrirala u siječnju 2007. godine. Od 2005. do 2007. godine radila je kao stručna suradnica grafičkog odjela Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu. Poslijediplomski doktorski studij grafike pri Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu polazi od 2006. godine pod vodstvom mentora red. prof. Frane Para, mentorice red. prof. dr. sc. Vere Turković i komentorice doc. art. Ksenije Turčić gdje i doktorira u lipnju 2014. godine. Godine 2002. postaje članicom Hrvatskog društva likovnih umjetnika (HDLU), 2004. godine Udruge likovnih stvaralaca Zaprješića (ULSZ), a od 2005. godine nastupa kao samostalna umjetnica pod okriljem Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika (HZSU).

Svoj umjetnički izričaj predstavlja publici na mnogobrojnim samostalnim i skupnim izložbama u zemlji i inozemstvu, od kojih su najvažnija sudjelovanja na svjetskim bijenalima grafike malog formata.

Kontakt:

091/522 9661 | suljic.valentina@gmail.com | www.valentina-suljic.com/m

! impressum !

Nakladnik: Centar za kulturu i obrazovanje Susedgrad, Argentinska 5/I, 10090 Zagreb | Za nakladnika: Tea Bilić | Savjet galerije: Petar Dolić, Sonja Švec Španjol, Vanda Kreutz, Vedran Markulin | Voditeljica galerije: Vanda Kreutz | Predgovor: Frane Paro | Likovno i grafičko oblikovanje kataloga: Vedran Markulin | Tisak: Luna grafika d.o.o. za promidžbu, trgovinu i usluge | Naklada: 50 primjeraka

GRAD ZAGREB
Gradski ured za kulturu i civilno društvo

VALENTINA ŠULJIĆ

I Grafobravure I

2024. 30.10.
15.11.

GALERIJA IDEALNI GRAD
CENTAR ZA KULTURU I OBRAZOVANJE SUSEDGRAD

I GRAFOBRAVURE I

Protekle su 23 godine otkako se Valentina Šuljić, u ovom istom prostoru, predstavila javnosti izložbom svojih likovnih radova. Bila je to njena prva izložba nakon što je 2001. godine diplomirala na Grafičkom odsjeku Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu. Od tada je proteklo Savom mnogo vode kao što je nastalo i mnogo grafičkih listova i likovnih radova iz Valentinine radionice (o tome se detaljno možemo obavijestiti na umjetničkoj web stranici). Kao malo koji mladi umjetnik, odlučna u izboru i smjeru razvoja, akumulira znanja i iskustva kao da se priprema za neki veliki pedagoški projekt. (Čini mi se da je likovna, odnosno grafička pedagogija i dalje njena tiha neostvarena želja.) Naime, Valentina i nakon diplome mnogo polaže i ulaže u svoje profesionalno obrazovanje. Tako 2007. godine u Sarajevu magistrira pod mentorstvom prof. Hoze Dževada, a 2014. godine na poslijediplomskom umjetničkom studiju na Akademiji u Zagrebu doktorira s temom „Linija i prostor u grafičkom listu i njegovu okružju“. Na svom tridesetogodišnjem stvaralačkom putu Valentina Šuljić uvijek odabire najteže „pravce“. Čvrsto usidrena u medij grafike, okušala se u kiparskom izričaju, instalacijama, intervencijama u javnom prostoru, grafičkom dizajnu i fotografiji. No, grafika je, očito, njen ultimativni, prvi i zadnji izbor. To pokazuje i potvrđuje novom, ovdje izloženom, kolekcijom grafičkih minijatura izvedenih tehnikama dubokog tiska. Uvjetno ih nazivamo „minijaturama“ samo stoga što su ovi radovi maleni formatom. Međutim, u svakom od njih sabijeno je toliko dinamike da bismo ih s užitkom mogli promatrati i u „galerijskim“ reprezentativnim veličinama. Valja naglasiti da maleni format poziva promatrača na fokusiranje, na kontemplaciju, dok veliki očekuje (i otvara) naš fizički ulazak u prostor likovnog djela. U tome se krije i tajna Klovićevih minijatura kojeg nisu zaludu nazivali Michelangelom minijature. Maleno veličinom, veliko je energijom

koja zrači iz djela! Na prvi se pogled ove minijature doimaju kao fragmenti neke velike nesagledive cjeline. (Ta cjelina je, naravno, čitav svemir u umu i srcu umjetnice.) Tijekom proteklih dvadesetak godina, Valentina Šuljić je svoje radove često nazivala grafotkanjima, linijskim prostornim kretanjima, organskim prepletom linija, ili naprosto nitima (ili Gibanje u imaginarnom prostoru - Galerija Zvonimir, 2008. godine). Uistinu, u mnogo slučajeva ona se igra preplitanjem niti raznih finoća i debljina - bilo da ih crta u bakropisu ili ih uobličuje monotipskim postupcima na metalnoj, a ponekad i na staklenoj ploči. Ponekad su to stvarne niti, uzice, vlakna, tkanja, a ponekad kompozicije nastale otiskivanjem obojenih vlakana na matričnu ploču gdje su više-manje složenim postupcima fiksirane u trajni stabilni oblik grafičke matrice. Pri tome je važno istaknuti kako umjetnica u tim djelima uopće ne prikriva već naglašava namjernu dvojnost, „dvo-ličnost“ prikazanog: na jednoj strani vidimo „niti“, a na drugoj pokretljivost, dinamiku, neimenovanu energiju koja uzrokuje njihova preplitanja. Letimičnim retrogradnim pogledom u teme i ostvaraje Valentine Šuljić, želja nam je samo baciti svjetlo, učiniti jasnijima motive (njihove korijene) u izloženoj kolekciji malih akvatinti i bakropisa. Ovdje nema dosjetljivih otisaka različitih niti i struktura. Ali, u dinamičnim apstraktnim crtežima vidimo vizualiziranu energiju.

Svaki rad je pomno crtan i grafičkim postupcima ostvaren kao autonomna cjelina. Teško je reći jesu li sva ta gibanja pokrenuta u mikro ili makro planu. Valentina tu dvojbu namjerno ostavlja otvorenom, i našoj imaginaciji prepušta izbor ključa ili optike kojima ćemo prići njenim grafičkim zapisima i dekodirati njihovo značenje. Diskretno, nenametljivo, gotovo uz ispriku, poziva nas na suučesničko razumijevanje, sudjelovanje.

Frane Paro

